

Avondavonturen van een adder

Na een avond in het veld (21 juni) keerde ik via een fietspad over de heide ter hoogte van Apeldoorn weer huiswaarts. Het was een warme dag geweest en het asfalt was nog lekker warm. Daar maakte een subadulte adder nog even dankbaar gebruik van, die lag uitgestrekt en met een afgeplat lichaam op het fietspad warmte te absorberen. Gelukkig zag ik het dier op tijd want het was inmiddels al donker geworden. Een bijzondere waarneming!

Marcel de Ruiter

De plotseling opkomst van de rugstreeppad-gieter

De burens zijn op vakantie en ik geef de buitenplanten water. Ik heb de vorige dag al een gieter gevuld zodat het water op temperatuur is voor de kwetsbare planten. Ik geef eerst buiten water en naderhand ook nog even de groentes in het kasje. De eerste ronde gedraagt de gieter zich zoals je van een fatsoenlijke, meegaande gieter zou mogen verwachten. Het water verlaat stralend de broes.

Wat schetst mijn verbazing bij de tweede ronde. De gieter zit bomvol maar weigert ook maar een straaltje te geven. Werkweigering! Verraad! Als ik denk dat er ergens een technisch gebrek is opgedoken in een attriboot dan blaas ik de aftocht. Ik heb twee linkerhanden. Had ik er drie gehad dan had ik zelfs drie linkerhanden. Maar in dit geval, terwijl mijn eerste gedachte is 'ik haal thuis wel een andere gieter', denk ik logisch na en weet dat er ergens een verstopping moet zitten in de hals van de gieter. Ik voel met mijn vingers zover mogelijk in de buis, maar niks. Tot mij verbazing kan ik de broes er gemakkelijk af draaien en dan zie ik de boosdoener. Een rugstreeppadje zit vast in het dunste stuk van de sproeibuis. Zijn berustende kop steekt uit de tuit. Gelukkig kan ik hem vrij gemakkelijk een beetje los duwen waarna ik hem terug probeer te blazen in het gieter reservoir. Hij weigert medewerking en blijft zich halverwege de tuit vastklampen alsof zijn leven ervan afhangt.

Dan de hele gieter maar leeg laten lopen en kijken hoe het amfibie zich onder droge omstandigheden redt. Al na een

Op 20 juli 2025 te Heeze werd deze rugstreeppad in de tuit van een gieter aangetroffen. (Foto: Mari de Bijl)

paar keer blazen zit hij onderin en kan ik hem eruit halen. Maar waarom en hoe is hij er in terecht gekomen? Ik denk dat de gieter aantrekkelijk was omdat hij, in een verder droge omgeving, vol zat met water. Dat heeft hij geroken. De zinken gieter bood blijkbaar voldoende houvast om erin te klimmen en een enthousiaste duik te nemen in het schaarse, vloeibare geluk.

Mari de Bijl